

عنوان مقاله:

بررسی ابعاد پایداری اجتماعی مؤثر در طراحی پیاده راه (نمونه موردی خیابان آمادگاه)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نگس السادات علوی دهکردی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت

نگین اخوان حریری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت،

خلاصه مقاله:

توجه به الگوی حرکت انسان در فضاهای شهری با جنبش پیاده گستری در اروپا گسترش یافت و موجب بازگشت انسان و حرکت پیاده به رکن اصلی طراحی شهری شد. دوران قبل از انقلاب صنعتی معیار اصول طراحی و گسترش شهرها، انسان بود ولی با اختراع توپ و بوجود آمدن خطوط راه آهن فرم شهرها تغییر کرد. در ایران نیز با ورود ماشین، الگوی حرکت در شهرها دگرگون شد. توسعه پایدار یکی از ارکان مهم در برنامه ریزی و سیاست گذاریهای شهری است. در ایران نیز با ورود ماشین، الگوی حرکت در شهرها دگرگون شد. توسعه پایدار یکی از ارکان مهم در برنامه ریزی و سیاستگذاریهای شهری است. در ابتدا موضوع توسعه پایدار بیشتر متمرکز بر ابعاد زیست محیطی و اقتصادی بود ولی از قرن 21 پایداری اجتماعی نیز بعنوان یکی از اجزای اساسی توسعه پایدار مورد توجه برنامه ریزان قرار گرفت. برای پایداری اجتماعی سه مؤلفه مشارکت، امنیت و کیفیت زندگی را می توان انتخاب کرد که هرکدام شامل معیارها و زیرمعیارهایی مانند پیوستگی اجتماعی، امنیت اجتماعی و غیره است. بعنوان نمونه خیابان آمادگاه اصفهان با داشتن فضاهای معماری مناسب، بناهای تاریخی و معاصر متنوع مورد بررسی قرار گرفته است. در این تحقیق با استفاده از جمع آوری اطلاعات به روش کتابخانه ای و مشاهده و گفتگو با استفاده کنندگان از طریق تکنیک سوات به تحلیل ابعاد پایداری اجتماعی مؤثر در تبدیل شدن این خیابان به پیاده راه پرداختیم.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، پایداری اجتماعی، خیابان آمادگاه، جدول سوات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409976>

